

Derfor vil jeg gøre noget, som hr. Hans Engell sikkert synes er nederdrægtigt: Jeg vil gerne fortælle hr. Hans Engell, at hr. Peter Duetoft har ret. Det er rigtigt, hvad hr. Peter Duetoft siger. Og jeg synes, at vi i fællesskab skal forære hr. Hans Engell og måske også andre fra forligskredsen en kugleramme, så de er i stand til at lægge tallene sammen på den rigtige måde. Det ville måske hjælpe lidt på klimaet i debatten.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Først til hr. Duetoft, der gentager synspunkterne fra tidligere om beregningsforudsætningerne for CO₂-afgiften. Sagen er jo den, at regeringen har ment og selv har regnet sig frem til, at Danmark vil mangle 5 pct. i at reducere CO₂-udslippet med de 20 pct. inden år 2005, der blev vedtaget, men her skal man unægtelig huske, at de beregningsforudsætninger, regeringens forslag hviler på, er – for at sige det mildt – meget, meget usikre, og så har jeg sagt det pænt for ikke at provokere hr. Duetoft, der åbenbart ikke kan få ordet igen.

Derfor kan vi overhovedet ikke acceptere selve udgangspunktet, og at CD har kunnet det, forstår jeg ganske enkelt ikke. Det kan godt være, jeg ikke er talsmand for industrien – det har jeg heller aldrig påberåbt mig – men jeg har i hvert fald kunnet konstatere, at CD ikke har fået nogen tak fra dansk erhvervsliv for den »indsats«, man har ydet under forhandlingerne om de grønne afgifter. Selvfølgelig har man ikke det, for man gennemfører her en ekstremt skadelig lovgivning, der kommer til at ramme et tusindtal af danske arbejdspladser.

Og så vil jeg kun sige lidt om regeringsudspillet på forsvarsområdet. Hr. Estrup mener, at jeg må mene, at det er forbandet ærgerligt, at regeringen overhovedet har kunnet blive enig om et udspil. Nu ville jeg ikke bruge det udtryk; det, der er forbandet ærgerligt, er, at regeringen kun har kunnet blive enig om et så dårligt udspil.

Og så vil jeg i øvrigt sige, at jeg da er glad for, at vi overhovedet har fået noget at tale ud fra, men når jeg ser på de beregninger, der er lagt frem, må jeg konstatere, at der i forhold til 1994, som er det relevante år på forsvarsområdet – for det er det sidste år, hvor vi har haft et forsvarsforlig – er tale om besparelser over en treårig periode på ca. et par milliarder kroner.

Hvis nogen vil påstå, at det ikke fører til betydelige nedskæringer i dansk forsvar, ja, så til-

lader Folketingets forretningsorden ikke, at jeg kalder dem ved deres rette navn.

Holger K. Nielsen (SF):

Formanden siger, at jeg har ekstra tid, men der har også været mange korte bemærkninger. Det har været en masse delslagsmål, kan man sige, som ikke har haft så meget at gøre med mit indlæg, og jeg skal ikke kommentere de slagsmål, der har været imellem De Radikale og CD ... eller mellem De Radikale og Det Konservative Folkeparti, undskyld. Det kunne også have været mellem De Radikale og CD, det erkender jeg. Men jeg vil i hvert fald kommentere, hvad hr. Hans Engell sagde om, at man stikker hovedet i busken vedrørende Vestunionen.

Til det vil jeg sige, at det gør vi ikke. Det er der muligvis andre, der gør; det skal jeg ikke kunne sige. Men vi har hele tiden været klare modstandere af Vestunionen. Det var vi før folkeafstemningen i 1992, det var vi, da vi lavede det nationale kompromis, og det er vi i dag. Og der er vel ikke noget unaturligt i, at hr. Hans Engell og jeg er uenige om, hvordan vi skal håndtere de nye sikkerhedsproblemer i Europa.

Hr. Hans Engell er jo fra et parti, som har en tradition for at mene, at man skal løse konflikter med krudt og kugler, og at det er en vigtig del af konfliktløsning. Vi kommer fra en anden tradition, hvor vi ikke har en særlig stor tiltro til, at man kan løse konflikter med militærmidler. Og dér må jeg så sige, at især i den nuværende situation – og det var også pointen i mit indlæg og er pointen i vores modstand imod Vestunionen – er der virkelig behov for at omdefinere sikkerhedspolitikken.

Det er derfor, vi siger, at der da er meget mere sikkerhed i at støtte Rusland økonomisk end i at bygge et militær op. Der er da meget mere sikkerhed i, at vi får nedlagt de farlige atomkraftværker, end at vi satser på et militær. Der er da meget mere sikkerhed i, at vi satser på en ordentlig ulandsbistand. Det er derfor, vi i den nye situation er nødt til at tænke sikkerhed langt bredere på en fundamentalt helt ny måde, end hr. Hans Engell er vant til.

Og dér indgår Vestunionen som en del af en militær sikkerhedspolitik, og vi advarer kraftigt imod, at man i den nuværende historiske situation opbygger en ny front imod Rusland. Så sker der det, som jeg sagde i min tale, at vi får en fortsættelse af den kolde krig med den forskel, at vestgrænsen er flyttet imod øst. Hvad er der så opnået? Sikkerhedspolitisk er der ikke opnået noget som helst for os.